

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2987

гр. София, 23.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в
закрито заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

като разгледа дело номер **7291** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искане на М. Д. М. за поправки, изменение, допълване и тълкуване на Решение № 38461/19.11.2025г., постановено по адм.д. № 7291/2025г. по описа на Административен съд София-град.

На първо място молителят посочва, че е невярно твърдението относно неизползване на предпазен колан като моли съда да поправи грешката или да коригира текста, който му приписва извършено нарушение като уточни на какво основание е това твърдение.

На следващо място моли съдът да премахне текстове от решението извън същността на жалбата, които не са релевантни за делото.

На трето място е направено искане за намаляване на присъдените разноски под 50 лева, тъй като с решението на СЕС от 25.01.2024г. се отменя долната граница на разноски за адвокати, "а по аналогия и за юрисконсулти". По това дело ОДМВР не била направила разходи, не се явил техен представител, а отделеното време за изготвяне на становище не отнемало повече от 30 минути.

На четвърто място е заявено искане за вмъкване на съюза „и“ пред посочената привръзка с чл.41, ал.2 от Конституцията, както и да се допълнят номерираните в молбата текстове /подробно описани на страница 2-ра и 3-та от молбата/. Направено е искане за тълкуване на разпоредби от Конституцията и изразяване на личното становище на съдията по конкретно поставени въпроси.

Ответникът по направените искания, в писмено становище обосновава, че по-голямата част от исканията са извън предмета на делото и некореспондиращи с правните основания по чл.247 ГПК – чл.251 ГПК. Искането за изменение на решението в частта за разноските намира за неоснователно.

Съдът, като се запозна с изложеното в искането и становището на ответника по него, намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл.175, ал.1 АПК, по свой почин или по искане на страна съдът може да поправи допуснати в решението писмени грешки, грешки в пресмятането или други подобни очевидни неточности или очевидна фактическа грешка е всяко несъответствие между формираната воля на съда /мотивите на съдебния акт/ и нейното изразяване в решението

/диспозитива на съдебния акт/.

В случая съдът е формирал изводи за неоснователност на оспорването, намерили израз в отхвърлителния диспозитив на решението, съответно не е налице допуснатата очевидна фактическа грешка или неточност, която следва да бъде поправена по реда на чл.175 АПК. Посоченото обуславя неоснователност на искането, което следва да бъде отхвърлено.

Не са налице и основания за допълване на решението – такива, според разпоредбата на чл.176 АПК биха били налице в случай, че съдът не се е произнесъл по цялото оспорване. В конкретния случай съдът е сезиран от молителя с жалба срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по Заявление вх.№ 366004-37/13.06.2025г., обективиран в Решение рег.№ 366004-40/23.06.2025г. на директора на Областната дирекция на Министерството на вътрешните работи /ОДМВР/ - В. Т. и с решението, чието допълване се иска тази жалба е отхвърлена като неоснователна.

Тълкуването на съдебното решение е институт, уреден в чл.251 ГПК, който намира приложение в съдебно-административното производство на основание препращащата разпоредба на чл.144 АПК. Тълкуване може да се иска, ако съдебният акт, чието тълкуване се иска, е неясен. Неяснотата следва да бъде посочена от претендиращия в молбата му за тълкуване, което в случая липсва. Поради това съдът приема, че решението съдържа ясно и точно формулирана волята на съда, която е изразена разбираемо и не се нуждае от тълкуване. Съдът се е произнесъл по цялото оспорване, с което е сезиран, като е постановил конкретен диспозитив. Постановеният диспозитив не поражда неяснота, която подлежи на изясняване чрез тълкуване. Обстоятелството, че молителят не споделя доводите, изложени в мотивите на акта, не е основание на тълкуване на волята на съда. Следва да се посочи и че е недопустимо чрез тълкуване да се цели постигане на различен правен резултат.

В допълнение следва да се посочи, че съдът се произнася единствено по предмета на оспорване и не оказва правна помощ на страните /като тази, оказвана от адвокатите/ и не дава консултации по правни въпроси, особено несвързани с предмета на делото – в случая отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, а не административно наказание, наложено за нарушение на правилата за движение по пътищата.

Искането за изменение на решението в частта на присъдените разноски съдът също намира за неоснователно. С оглед изхода на правния спор в полза на ответника са присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева. Възнаграждението е определено в минималния предвиден в чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, размер и по отношение на него цитираното решение на СЕС не намира приложение, доколкото касае актове на съсловни организации, с които се определят минимални размери на възнаграждение за адвокатска работа и дали тези актове нарушават принципа за свободна конкуренция.

Водим от горното и на основание чл.175, чл.176 и чл.176а АПК и чл.251 ГПК вр. чл.144 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на М. Д. М. за поправки, изменение, допълване и тълкуване на Решение № 38461/19.11.2025г., постановено по адм.д. № 7291/2025г. по описа на Административен съд София-град.

Определението, на основание чл.175, ал.2 АПК, чл.176, ал.2 АПК, чл.176а, ал.3 АПК, чл.251, ал.5 ГПК, не подлежи на обжалване.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137
АПК.

Съдия: